

เพลี้ยไฟพริก

เตือนเกษตรกรผู้ปลูกพริกเฝ้าระวังการระบาดของ**เพลี้ยไฟพริก** ที่มักจะพบการระบาดในช่วงที่มีสภาพอากาศแห้งแล้ง โดยจะมีตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของเพลี้ยไฟพริกมาดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอด ใบอ่อน ตาดอก และดอก ทำให้ใบ ยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลายระยะพริกออกดอก จะทำให้ดอกร่วงไม่ติดผล เข้าทำลายในระยะผล จะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ และถ้าการระบาดรุนแรงพืชจะชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด

วิธีการป้องกันกำจัด

** หากพบการระบาดให้ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น สปีนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สปีโรเมซีเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพรีด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

** ขณะฉีดพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฟอยที่สุด และพ่นให้ทั่วตามส่วนต่างๆ ของพืชที่เพลี้ยไฟพริกอาศัยอยู่

** กรณีระบาดรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศแห้งแล้ง ควรให้ปุ๋ยทางใบ เพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัวจากอาการ ใบหงิกได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น.

โรคขอบใบแห้ง ในนาข้าว

เชื้อแบคทีเรีย *XANTHOMONAS ORYZAE* PV. *ORYZAE* (EX ISHIYAMA) SWINGS ET AL.

โรคนี้เป็นได้ตั้งแต่ระยะกล้า แตกกอ จนถึงระยะออกรวง ต้นกล้าก่อนนำไปปักดำ จะมีจุดเล็กๆ ลักษณะช้ำที่ขอบใบของใบล่าง ต่อมาประมาณ ๗ - ๑๐ วัน จุดช้ำนี้จะขยายกลายเป็นทางสีเหลืองยาวตามใบข้าว ใบที่เป็นโรคจะแห้งเร็ว และสีเขียวจะจางลงเป็นสีเทาๆ อาการในระยะปักดำจะแสดงหลังปักดำแล้วหนึ่งเดือนถึงเดือนครึ่ง ใบที่เป็นโรค ขอบใบมีรอยขีดช้ำต่อมาจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ที่แผลมีหยดน้ำสีครีมคล้ายยางสนกลมๆ ขนาดเล็กเท่าหัวเข็มหมุด ต่อมาจะกลายเป็นสีน้ำตาลและหลุดไปตามน้ำหรือฟ่น ซึ่งจะทำให้โรคสามารถระบาดต่อไปได้ แผลจะขยายไปตามความยาวของใบบางครั้งขยายเข้าไปข้างในตามความกว้างของใบ ขอบแผลมีลักษณะเป็นขอบลายหยัก แผลนี้เมื่อนานไป จะเปลี่ยนเป็นสีเทา ใบที่เป็นโรคนี้บริเวณขอบใบจะแห้งและม้วนตามความยาว ในกรณีที่ดินข้าวมีความอ่อนแอต่อโรค และเชื้อโรคมีปริมาณมาก จะทำให้ท่อน้ำท่ออาหารอุดตัน ต้นข้าวจะเหี่ยวเฉาและแห้งตายทั้งต้นโดยรวดเร็ว เรียกว่าการ ของโรคนี้ว่า ครีเสก (KRESEK)

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

๑. ใช้พันธุ์ข้าวที่ต้านทาน เช่น พันธุ์สุพรรณบุรี ๖๐ สุพรรณบุรี ๙๐ สุพรรณบุรี ๙ สุพรรณบุรี ๒ กข๗ และ กข๒๓
๒. ในดินที่อุดมสมบูรณ์ไม่ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมาก
๓. ไม่ควรระบายน้ำจากแปลงที่เป็นโรคไปสู่แปลงอื่น
๔. สำรวจแปลงนา อย่างสม่ำเสมอ และควรเฝ้าระวังการเกิดโรคถ้าปลูกข้าวพันธุ์ที่อ่อนแอต่อโรคนี้ เช่น พันธุ์ข้าวดอกมะลิ ๑๐๕ กข๖ เหนียวสันป่าตอง พิชญโลก ๒ ชัยนาท ๑ เมื่อเริ่มพบอาการของโรคบนใบข้าว
๕. ใช้สารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เซน แบคทีเรีย ไอโซโพรโทไอเลน คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์สเตอริไฟต์นิซิน ซัลเฟต+ออกซิเตทตราไซคลินไฮโดรคลอไรด์ไตรเบนซิลคอปเปอร์ซัลเฟต ควรพ่นตั้งแต่พบอาการเริ่มแรกอัตราตามฉลากแนะนำ
๖. ใช้ชีวผลิตภัณฑ์ในการป้องกันการเกิดโรค เช่น *BACILLUS AMYLOLIQUEFACIENS* *BACILLUS SUBTILIS* หรือ *PSEUDOMONAS FLUORESCENS* โดยหากพบอาการของโรครุนแรงให้พ่นทุก ๗ วัน หรือคลุกเมล็ดก่อนปลูกอัตราตาม ฉลากแนะนำ

เพลี้ยแป้ง ในมะละกอ

สภาพอากาศในช่วงนี้เย็นและสบายอากาศร้อน เตือนผู้ปลูกมะละกอในระยะ ติดผล รับมือเพลี้ยแป้ง ตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอดอ่อน ใบ ดอก และผล โดยมีดช่วยพาไปยังส่วนต่างๆ ของต้นพืช การทำลายที่ดอก และผลอ่อน จะทำให้ดอกและผลหลุดร่วงหรือผลบิดเบี้ยว การทำลายที่ยอดอ่อน ใบอ่อน จะทำให้ใบ และยอดหงิกงอ นอกจากนี้มูลหวานที่เพลี้ยแป้งขับออกมาจะทำให้เกิดราดำที่ผิวผล ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ

***** การป้องกันกำจัด *****

๑. กำจัดพืช และวัชพืชที่เป็นแหล่งอาศัยของเพลี้ยแป้ง
๒. กำจัดมด และแหล่งอาศัยของมด ที่เป็นพาหะของเพลี้ยแป้ง
๓. ก่อนการย้ายกล้ามะละกลงหลุมปลูก ตรวจสอบว่าไม่มีเพลี้ยแป้งติดมากับต้นกล้า หากพบควรนำไปทำลายนอกแปลง
๔. หลังปลูกหมั่นสำรวจแปลง โดยเฉพาะแนวขอบแปลงทิศเหนือลม หรือขอบแปลงที่ติดกับแปลงอื่น ถ้าพบการระบาด ตัดส่วนที่พบไปทำลาย และพ่นสารที่แนะนำบริเวณจุดที่พบเพลี้ยแป้งและรัศมีโดยรอบ เพื่อป้องกันการกระจายตัวของเพลี้ยแป้ง
- ๕ กรณีที่จำเป็นต้องใช้สารเคมี เลือกใช้สารที่มีประสิทธิภาพชนิดใดชนิดหนึ่งได้แก่ อิมิดาโคลพริด ๗๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๔ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม ๒๕% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๔ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน ๑๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โคลิโทอะนิติน ๑๕% เอสจี อัตรา ๑๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

ที่มา : สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร
จัดทำโดย : สำนักงานเกษตรอำเภอพระนครศรีอยุธยา

โรคราแป้ง ในมะม่วง

เชื้อรา *Oidium mangiferae*

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็น และมีหมอกในตอนเช้า
เตือนผู้ปลูกมะม่วง ในระยะ ออกดอก ติดผลเล็ก ระวัง **โรคราแป้ง**
(เชื้อรา *OIDIUM MANGIFERA*)
อาการที่ช่อดอก พบเชื้อรา มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นฟู
ตามก้านช่อดอก ก้านดอกย่อย และดอก ดอกมีลักษณะช้ำเป็น
สีน้ำตาลอ่อน ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีดำ แห้งและหลุดร่วง บางครั้ง
เหลือแต่ก้าน ช่อดอกมีสีเข้มกว่าปกติ ไม่ติดผล หากติดผลจะได้ผล
ที่มีขนาดเล็ก ไม่สมบูรณ์ และหลุดร่วงง่าย
อาการที่ใบ เริ่มแรกเป็นจุดแผลสีค่อนข้างซีดเหลือง พบเชื้อรา
มีลักษณะเป็นผงสีขาวคล้ายแป้งขึ้นปกคลุมผิวใบ หากอาการ
รุนแรงแผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเทา และใบบิดเบี้ยวผิดรูป

***** การป้องกันกำจัด*****

ในช่วงที่มะม่วงแทงช่อดอก และสภาพอากาศเย็น ควรหมั่นตรวจ
แปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกัน
กำจัดโรคพืช เช่น **คาร์เบนดาซิม 50% SC** อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อ
น้ำ 20 ลิตร หรือ **เบนอไมล์ 50% WP** อัตรา 6 – 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
หรือ **ไตรฟลอกซีสโตรบิน 50% WG** อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ
ซัลเฟอร์ 80% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ **ซัลเฟอร์ 80%**
WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร **ทุก 7 วัน**

**** สารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมีแดดจัด
เพราะอาจจะทำให้พืชเกิดอาการไหม้